

Les Feijoes de la Torre

identificació

Família **Mirtàcies**

Feijoa

Acca sellowiana

Castellà: feijoa, guayabo del Brasil

Francès: goyavier du Brésil,
faux goyavier

Anglès : pineapple guava

Origen: Sud de Brasil,
Uruguai, Paraguai
i nord d'Argentina.

localització

Comarca: Baix Llobregat

Municipi: Castelldefels

Indret: Parc del Castell, al costat
de la torre de Can Gomar.

dimensions i descripció

Alçada:	4,3 m
Perímetre dels troncs:	de 30 a 40 cm
Diàmetre màxim de la capçada:	3,0 m
Edat estimada, 2004:	15 anys

Es tracta d'un grup de tres exemplars ben formats i que comencen a tenir unes dimensions que fan goig, amb els troncs i les branques de formes tortuoses i la capçada baixa, densa i lleugerament arrodonida.

singularitat

El seu exotisme i la seva escassa presència als nostres parcs les fan especialment valuoses. També cal considerar el valor estètic del grup, que llueix esplèndid, a l'entrada principal del parc, al costat de Can Gomar i la seva torre defensa del segle XVI.

descripció de l'espècie

característiques morfològiques

Les feijoes són arbusts de fulla perenne i port elegant, que poden arribar als 5 m d'alçada. Solen tenir un tronc principal que es bifurca des de bastant avall, amb branques rígides, que donen forma a una capçada arrodonida. Tenen l'**escorça** grisa i escamosa. Les **fulles** senceres, gruixudes, el·líptiques i oposades, són de color verd per l'anvers i gris platejades i pubescent pel revers. Les **flors**, d'uns 3 cm de diàmetre, són molt vistoses i abundants: apareixen cap al juny, solitàries o en petits grups; disposen de pètals carnosos, blancs per la part de fora i rosats per dins i d'estams llargs i nombrosos, de color vermell, rematats per grans de pol·len daurats. Els **fruits**, de color verd i forma ovoide, són aromàtics, comestibles i rics en vitamina C.

fruits

fulles i flors

característiques ecofisiològiques

És una planta de creixement més aviat lent, que viu bé en climes tropicals i subtropicals. Vol sòls rics en matèria orgànica i ben drenats. És bastant resistent al fred, la sequera i la salinitat. Per fructificar necessita una certa calidesa, abríc i altres exemplars a prop.

utilització i curiositats

Com a planta ornamental són molt presents en jardins tropicals i s'adapten bé als jardins mediterranis. Es conreen pels seus fruits, que són comestibles amb un cert gust de pinya americana; es mengen crus i també se'n fa mermelada. Els pètals, lleugerament dolços, poden ser un refrescant i decoratiu ingredient per a les amanides.

L'ànima de les flors

*Aquelles dues flors que hi ha posades
al mig del caminal,
quí és que les hi deu haver llençades?
Quí sia, tant se val.*

*Aquelles dues flors no estan pas tristes,
no, no: ríuen al sol.*

*M'han encantat així que les he vistes
posades a morir, mes sense dol.*

*“morirem aviat, lluny de la planta,
-elles deuen pensar;-
mes ara nostre brill el poeta encanta,
i això mai morirà.”*

Joan Maragall

Àrea metropolitana de Barcelona
Mancomunitat de municipis

Coordinació i textos
Servei de Promoció i Conservació
Lurdes Planes i Sant-romà, geògrafa

Disseny gràfic
Oficina de Disseny
Laura Pons / Margarita Tur

Fotografia
Ernest Costa i Savoia
Dibuix ploma
Agnès Perelló